

vide, under hvilken Paavirkning den væsentlige Del af Pressen her i Hovedstaden staar, som fører an i Angrebet paa Ministeriet. Han har derfor ingen Grund til at nære den Tro, han her har udtalt.

Piper: Naar det ærede 16de tingvalgte Medlem (Trier) tilbageviste for det radikale Parti Udtalelsen om, at der ikke skulde findes Fædrelandsfølelse i dette Parti, er det ærede Medlem selvfølgelig fuldstændig berettiget dertil. Men jeg har heller ikke sagt, at det var det radikale Partis Side, altsaa hos forskellige Repræsentanter for det radikale Parti og dets Presse, har den Følelse ikke været til Stede. Der er Beviser, let tilgængelige i saa Henseende. Jeg skal blot nævne et Ord, der er blevet slynget ud fra den Side, som „Sønderjyderi“. Jeg kunde ogsaa henvise til den Artikel, som Nationalbankdirektør Rubin i sin Tid skrev. Der er i øvrigt Eksempler nok.

Trier: Jeg ønsker ikke at indlade mig paa en Drøftelse af Følelser og skal derfor ikke fortsætte videre; men jeg havde det ganske bestemte Indtryk, at det ærede Medlem rettede det i hans Tale indeholdte Angreb netop ogsaa paa det radikale Parti.

Piper: Det er en Fejltagelse af det ærede Medlem.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) nævnedes som Eksempel paa manglende Fædrelandsfølelse en Artikel af Nationalbankdirektør Rubin. Det ærede Medlem maa vide, at denne Artikel er skrevet og offentliggjort efter Ønske af det Ministerium, som sad ved Roret, den Gang Artiklen blev skrevet, og hvis Konseilspræsident var Klaus Berntsen, hvis Udenrigsminister var Ahlefeldt-Laurvigsen, hvis Finansminister var N. Neergaard, hvis Kultusminister var Jacob Appel. De 3 sidste af disse Mænd har læst denne Artikel, forinden den offentliggjordes, billiget den og ønsket den. Naar det ærede Medlem altsaa i denne Artikel finder Mangel paa

Fædrelandskærlighed, gaar hans Sigtelse ogsaa paa de Mænd, jeg nu nævnedes.

Piper: Denne Paastand maa staa for den højtærede Indenrigsministers Regning.

Indenrigsministeren (Rode): Tør jeg spørge det ærede Medlem, hvilken Paastand han mener?

Kragh: Den højtærede Statsminister har i Dag hævdet, at den, som han selv kaldte det, snart berømte Ringsted-Tale, som han holdt, saa vidt jeg husker, den 4. November, er kalkeret over visse Taler, holdte i et lukket Rigsdagsmøde i Oktober Maaned 1918. Og naar den højtærede Statsminister siger dette, er det naturligvis rigtigt, saa maa man gaa ud fra, at den højtærede Statsminister har bestræbt sig for at kalkere over de to Taler, han nævnedes. Om det nu er Villien, som ikke har været fyldestgørende, eller det er Evnen, der har slaaet Klik, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men i hvert Tilfælde er Resultatet blevet af den Art, at naar man sammenstiller Statsministerens Tale i Ringsted med de Taler, han paastaar at have benyttet som Grundlag, vil man finde en meget væsentlig og afgørende Forskel. Det, som vakte det store og stærke Røre om Statsministerens Tale, var det Afsnit, i hvilket Statsministeren, som det naturligt sømmer sig for en Statsminister, gik paa egen Haand, og det var først og fremmest en Bemærkning — jeg har naturligvis ikke her Ordlyden, da jeg ikke var forberedt paa at deltage i en Forhandling om denne Sag, som jo for øvrigt ogsaa kun tangerer det Spørgsmaal, der er til Behandling i Dag, men jeg vilde dog tro, at den højtærede Statsminister ikke vil bestride, at han udtalte sig saaledes, i hvert Fald hvad Meningen angaar —, at Ministeriet har i denne Sag, det vil sige den sønderjyske Sag, sin egen Opfattelse, som Ministeriet vil fastholde og søge gennemført uden Hensyn til, om denne Opfattelse har et Flertal i Folket eller ej. (Afbrydelse af Statsministeren). Ja, dette findes i det officielle Referat i Dagbladet „Politiken“. Efter den Tillid, som der i store Kredse